

Tredje grunden: Institutionerna åsidosatte artikel 3.7 i grundförordningen genom att göra en felaktig analys av hur de konkurrensbegränsande förfaranden som undersökts av *Bundeskartellamt* (den federala konkurrensmyndigheten i Tyskland) påverkadesituationen för unionsindustrin. I detta avseende anför sökanden att institutionerna gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att komma till slutsatsen att konkurrensbegränsande förfaranden inte hade någon effekt på de mikro- och makroekonomiska indikatorerna.

Fjärde grunden: Institutionerna åsidosatte artikel 3.2 i grundförordningen genom att underlåta att göra en objektiv utvärdering av förhållandena för unionsindustrin. I detta avseende anför sökanden att institutionerna gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att komma till slutsatsen att konkurrensbegränsande förfaranden inte hade någon effekt på de mikro- och makroekonomiska indikatorerna.

Talan väckt den 31 juli 2013 — Miettinen mot rådet

(Mål T-395/13)

(2013/C 274/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Samuli Miettinen (Esbo, Finland) (ombud: O. Brouwer och E. Raedts, lawyers)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets beslut av den 21 maj 2013 att inte ge fullständig tillgång till handling nr 12979/12, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43), såsom detta meddelades i skrivelse till sökanden av den 21 maj 2013 med referensen "06/c/02/1 3" (det omtvistade beslutet), samt rådets beslut av den 23 juli 2013 att på nytt neka tillgång,

— förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader i enlighet med artikel 87 i tribunalens rättegångsregler, inbegripet eventuella intervenienters kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 4.2 andra strecksatsen och artikel 4.3 första stycket i förordning (EG) nr 1049/2001, genom att det omtvistade beslutet vilar på en felaktig tolkning och tillämpning av nämnda bestämmelser, vilka rör skyddet för rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning respektive skyddet för pågående beslutsförfaranden.

För det första underlät rådet att visa att ett utlämnande av handling 12979/12 skulle inverka menligt på dess rättstjänsts möjlighet att försvara den i framtida rättsliga förfaranden och att det skulle undergräva lagstiftningsprocessen.

För det andra lyckades rådet inte visa att handling nr 12979/12 är särskilt känslig och/eller har stor spännvidd som motiverar ett åsidosättande av presumtionen om att rättsliga yttranden i lagstiftningssammanhang ska lämnas ut.

För det tredje är rådets teori om skada rent hypotetisk. Den saknar såväl sakligt som juridiskt stöd med tanke på att innebörden av det råd som fanns i handling 12979/12 redan var allmänt känd när det omtvistade beslutet fattades.

För det fjärde underlät rådet att kontrollera huruvida det förelåg ett övervägande allmänintresse av ett utlämnande när den hänvisade till artikel 4.3 första stycket, genom att det beaktade endast de risker som det uppfattade att ett utlämnande kunde medföra för dess beslutsförfarande och inte de positiva effekterna av ett sådant utlämnande för bland annat legitimiteten i beslutsförfarandet. Rådet underlät även att göra nämnda kontroll när den hänvisade till artikel 4.2 andra strecksatsen.

2. Andra grunden: Åsidosättande av skyldigheten att ge en adekvat motivering i enlighet med artikel 296 FEUF

Rådet uppfyllde inte sin skyldighet att tillräckligt och adekvat motivera det omtvistade beslutet.

Talan väckt den 30 juli 2013 — Franko Dosen mot harmoniseringsbyrån — Gramm (Nano-Pad)

(Mål T-396/13)

(2013/C 274/39)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Franko Dosen (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten H. Losert)